

POLONIA KAUASKA

Выпуск 4

Ко Дню Независимости Польши 1996

ЕЖЕКАРТАЛЬНАЯ ГАЗЕТА СОЮЗА ПОЛЯКОВ НА КМВ

Как начиналась независимая Польша

Для того, чтобы оценить значение этого дня для поляков, надо оглянуться в тот далекий и опять близкий, сумбурный, страшный и прекрасный 1918 год...

Заканчивается Первая мировая война. На территории Польши, оккупированной немцами и австрийцами, не гаснет огонек надежды на обретение независимости. Октябрьская революция и революционные настроения в Германии и Австрии ослабили силы завоевателей, спонтанно начинают организовываться комитеты по разоружению оккупантов. Впоследствии, в годы Второй мировой войны, сложилось и не давало немцам покоя именно польское движение Сопротивления. Истоки его как раз оттуда – из Первой мировой войны, а может, из еще более ранних времен – ведь Польша никогда не знала покоя среди сильных и агрессивных соседей. И никогда не могла смириться и подчиниться чужой силе. И на каждом этапе истории находились, и находятся сейчас свои лидеры, полководцы, дипломаты, народные вожди.

К ноябрю 1918 года польское сопротивление оккупантам достигло апогея. Уже 15 октября 1918 года польские делегаты в Венском парламенте объявили, что считают себя гражданами Польского государства. В Кракове была организована так называемая Ликвидационная комиссия в качестве органа власти Малопольской. В конце октября народ Тешинской Силезии провозгласил свою принадлежность к независимой Польше. Так появился народный Совет, начавший переговоры с Чехней о границе. Южная Польша выходила из под австрийской оккупации.

В ночь с 7 на 8 ноября в Люблине организуется Временное правительство Республики Польша. В Германии началась революция, и из Магдебургской тюрьмы был освобожден находившийся там за нетронувшими германским оккупационным властям Юзеф Пилсудский. 10 ноября он прибыл в Варшаву. 11 ноября немецкие оккупационные войска покидают Польшу. В этот же день по решению Регентского Совета и Народного временного правительства Пилсудский возглавляет молодое государство.

Именно 11 ноября и стал самым большим праздником для поляков – Днем независимости Польши.

Власть принадлежала Пилсудскому до 20 февраля 1919 года, когда он передал ее в руки Учредительного собрания. В начале 1919 года Сейм принял верховную власть, однако до принятия Конституции поручил Пилсудскому продолжать выполнять обязанности главы государства.

Государственное устройство Республики Польша

Демократические традиции Польского государства имеют давние исторические корни. Они нашли отражение в Конституции Польши, принятой 17 марта 1921 года. С 1989 года Польский парламент вновь, как это было до Второй мировой войны, состоит из двух палат: Сейма и Сената. В Сейме насчитывается 460 депутатов, в Сенате – 100 сенаторов. Работой обеих палат руководят Президиум, состоящий из Маршалов и Вице-Маршалов. Когда обе палаты заседают вместе, это называется Народным собранием. Решающее слово, однако, при принятии законов принадлежит Сейму. Сейм самостоятельно, либо с участием Сената, производит назначения на различные государственные посты: например, Президента Польского Народного Банка, Первого Президента Верховного Суда, членов судей Конституционного Трибунала, Президента Высшей Контрольной Палаты и Задачника Гражданских Прав.

В 1989 году был восстановлен и пост Президента страны. Этот пост получил избранный народным собранием Войciech Ярузельский. Позднее, 9 декабря 1990 года на первых всенародных выборах был избран Президентом Лех Валенса. Президенту принадлежит высшая исполнительная власть. Сейчас Президентом является Александр Квасьневский.

В истории Польши существовало несколько конституций. Особое место среди них принадлежит Конституции 1791 года, первой конституции Европы, провозгласившей равенство граждан и основные права и свободы человека. Были также конституции 1921, 1935 и 1952 годов. Последние две, однако, содержат ряд положений, трудновыполнимых в современных условиях, например, – право на труд.

По материалам журнала "Rota" подготовил А. Богомолов

В этом номере мы продолжаем начатую рубрику и публикуем еще одно стихотворение Теофila Lenartowicza

III Czytamy po polsku

NIECH ŻYJE POLSKA!

Po bitwie, po skończonej
Jęknęły głuchy dzwony,
Pod kościół modrzewiowy,
Gdzie matki ciągna, wdowy,
W otwarte czarne wrota
Uboga mknie sierota,
Dzieciątko w płachcie z płotna –
Duszczka taka smutna.

Płacze, bo matka płacze,
O powód też nie bada,
Jesienne stońce spada
Ikrąk przelotny krąże.
Długimi w polu rzędy
Moskiewskie stoją wrogi,
O świcie ruszył z kosa
Pod wieczór w grób go niosą.

Przywietli do stu moze,
Obdarci, nadzy cali,
A dziecko woła: "Boże!
Jak oni będą spały!"
Ido też się rozczuli,
Bo ziemia taka chłodna,
Noc taka niepogodna,
A oni bez koszuli.
Pobiegło do grobarzy,
Poznali twarz rodzicą,
Jeszcze się oko żarzy,
Okrasza uśmiech lica.

"Hej, matko! – dziecię woła
Iw drobne ręce spleśzcze –
Pomieli go do dola,
A on nie umar jeszcze,
Wszak ci umarłych tylko
W mogły dziadek grzebie,
A ojciec nasz przed chwilką
Sam wołał nas do siebie.
Przyśnieć mu sukmanę,
Zanieść pod lepiankę,
Ta ziemia taka chłodna,
Noc taka niepogodna".

Przed zdoboją, przed krwi chciwym
Nieszczęsna wdowa pada,
Lecz późno ręce składa,
Zawodzi głosem tkiwym,
Litości tam nie wznieci,
Gdzie ludzkie duszy nie ma,
Próźno za ojcem dzieci
Wzniesione ręce trzyma.

Daremne jeki, krzyki,
Stońce zgasto, mgły leca,
Rannego rozbójnika
W wybrane doby miecę.
Wicher poszumiał chłodny
Po suchych drzewach płota,
Na ojca wzrok pogodny
Wejrzada sierota.

A on, jak dziś o świecie,
Kiedy im z oczu niknął,
Za Polskę niosąc życie,
"Niech żyje Polska!" – krzyknął.
Zatoczył ręką wokoło,
Co mężnie kosą włada,
Iwraz na bielą czóło
Zimna mu ziemia spadła.
Zatrząsta się, podniasta,
Wróg ziemię w doły spycha –

I straszna, czarna, cicha
Mogła tam wzrosła.

Na tą mogę głucha,
Gdy ciemna noc zapada,
Pacholę małe siada,
Nachyla bacznę ucho,
Pierś drżąca ledwie dyszy,
Ikedy dąri zielona,
Z mogły czarnej łona
Ojcowe słowa słyszy:
"Niech żyje Polska!"

Наша пани Зося

Сегодня настало время познакомить всех членов нашего Союза с милой пани Зофьей Войцеховной Лемпицкой, без которой не обходится ни одно наше мероприятие, без которой не было бы и нашего Союза.

Зофья-Кристина Бронска родилась в городе Андрееве в Центральной Польше, в семье служащих. В старшем классе гимназии она влюбилась в блестящего молодого капитана Войска Польского и вышла за него замуж. В 1952 году Стефан-Виктор Лемпицкий, будучи сам родом из Белоруссии, продолжая службу уже в Советской Армии, получил назначение на Северный Кавказ. Здесь, в городе Орджоникидзе, в молодой семье появилась дочь, а после переезда в Пятигорск – сын. С ранних лет пани Зося учила детей польскому языку, знакомила их с обычаями и традициями предков; несмотря на преследования со стороны властей, поддерживала тесные связи с родными в Польше. А преследования были – достаточно сказать, что за связи с Польшей мужа досрочно демобилизовали. Создавая и сохраняя в семье польский дух, сама пани Зося страдала от отсутствия общения с людьми одной веры и воспитания. Бывая в Москве, Зофья Войцеховна всегда ходила в костел, где познакомилась с ксендзом Пинкусом, который, в свою очередь, познакомил ее с председателем Союза поляков России Галиной Романовой. Именно Романова прислала пани Зофье все необходимые нормативные документы по организации регионального Союза поляков. Пани Зося ознакомила с ними свою подругу и единомышленницу пани Хелену Хомутову и пана Эугениуша Суперсона. Так родился наш Союз, зарегистрированный в Ставрополе в 1991 году, ровно 5 лет назад. На первом собрании членов Союза присутствовал специально приехавший из Сочи к пани Зоце ксендз Богдан, который приезжал потом раз в месяц отслужить мессу в нашем Костеле, и привез нам в дар из Польши копию иконы Божьей Матери Ченстохowskoy. Тогда же пани Зося была избрана Председателем католического церковного совета при Костеле. Позже она трижды ездила на курсы преподавателей польского языка в Москву, на

символизмы и конгресс Союзов поляков при посольстве Польши. У нас в обществе она занимает должность заместителя председателя Союза, ведет курсы польского языка при детской художественной школе. Ни одно из наших мероприятий не обходится без ее участия и руководства. И на праздновании Дня Независимости Польши в Доме Дружбы во главе стола будет сидеть милая улыбка нашей пани Зося, создателя наших новых традиций — традиций маленькой Кавказской Польши.

М. Завадская

❖ Гость редакции ❖

В эти предпраздничные дни гостем нашей редакции стал Анатолий Петрович Нехай — поэт-переводчик. Его перу принадлежат переводы на русский язык таких известных польских поэтов как Эва Найвер, Константин Ильдефонс Гальчинский, Ян Штадунгер и других.

Анатолий Петрович родился в нашем городе Пятигорске, здесь прошли его детство и юность, отсюда в конце пятидесятых он уехал поступать в Ленинградский Электротехнический институт. В конце шестидесятых была защита кандидатской диссертации по ядерной электронике. Казалось бы, специализация в своей узкопрофессиональной области гарантировала успех и блестящую карьеру. Но Анатолий Петрович — человек широчайше эрудированный, уже в студенческие годы всерьез увлекся польским языком. Этому помог случай — предполагалась его стажировка в польском вузе. Она сорвалась. А любовь к польскому языку, к польской поэзии осталась. В начале 90-х годов, когда фундаментальная российская наука вступила в полосу глубокого кризиса и технический талант Анатолия Петровича оказался невостребованным — польская поэзия, переводы с нее, становятся главным делом его жизни. Но и здесь Анатолий Петрович не хочет замыкаться на чем-то одном: уже готовится в одном из Санкт-Петербургских издательств книга его переводов чешских поэтов. Для нашей газеты у Анатолия Петровича был необычный и очень приятный сюрприз — он предоставил нам для публикации несколько сделанных им совсем недавно переводов стихотворений известной польской поэтессы Виславы Шимборской, а также материалы для биографического очерка о ней.

Кто же она, Вислава Шимборска, ставшая лауреатом Нобелевской премии в области литературы несколько недель назад?

Родилась в начале 20-х годов, почти всю свою жизнь прожила в Кракове, там живет и сейчас. Первые стихотворения появились в печати в послевоенные годы. Широкую известность принес вышедший в начале 60-х годов сборник стихов под названием "Соль". Во все периоды непростой польской послевоенной истории Вислава Шимборска была весьма далека от политики, писала утонченную философскую лирику. Ее любят в Польше. Возможно, потому, что ее произведения, их дух соответствуют польскому национальному характеру. Ее заметили и в России, уже давно.

POLONIA KAUKASKA

— dwudziestu kilku na wyżej,
— równo pięćdziesiąt dwa,

niegroźnych pojedynczo,
dzięczących w tłumie
— połowa na pewno,

gotowych przybyły na pomoc,
no tylko nienadługo,
— aż srok deviąt,

techn, kto dobrze wie,
potomu że nie może inaczej
— cztery, nu, skajemy, pięć,

teh, kogo młodość przy uchu obmawiała
— plus minus sześćdziesiąt,

a tch, z kim pustki plaski
— srok i jeszcze cztery,

zmarwili w永恒的 strahe przed kym-to
nisi chym-to
— siedemdziesiąt sześć,

spodobnych doświadczają szczęście
— maksimum srok dwa,

nie strasznych w jedynce,
no zwierzęcych w masie
— почти że każdy drugi,

żestokich
w silu złożonych się okoliczności
— najlepsze i nie znany daje przykrości,

nie w poru umytych
— nie namiętnego bólów,
czem umytych w poru,

niczego nie требующих от жизни
króme cennych przedmiotów
— trzydzieści
(tutaj chciała by oświadczyć),

sogebennych i bolenznych
bez świecików w tmy żywych
— ranu lub późno woszysiądzień trzy,

sprawiedliwych
— dość dużo, bo trzydziestu pięciu,

jeśli ta cecha łączy się
z wysiłkiem zrozumienia
— trzech,

godnych współczucia
— dziesięćdziesiąt dziewięciu,

śmiertelnych
— stu na stu.
Liczba, która jak dotąd nie ulega zmianie.

Wislawa Szymborska

NEGATYW

Na stu ludzi
wiedzących wszystko lepiej
— pięćdziesiąt dwóch,

niepewnych każdego kroku
— prawie cała reszta,

gotowych pomóc,
o ile nie potrwa to dugo
— aż czterdziestu dziewięciu,

dobrych zawsze,
bo nie potrafią inaczej
— czterech, no może pięciu,

skonnych do podziwu bez zawiści
— osiemnastu,

wprowadzonych w błąd
przez młodość, która mija
— plus minus sześćdziesiąt,

z którymi nie ma żartów
— czterdziestu i czterech,

życzących w stalej trwodze
przed kimś albo czymś
— siedemdziesiąt siedmu,
uzdolnionych do szczęścia

K WOPROSU O STATYSTYCE

Na każdą sto osób
prihodzita się wszesnak

— równo pięćdziesiąt dwa,
— co niechętnie w każdym słowie
— połowa na pewno,

gotowych przybyły na pomoc,
no tylko nienadługo,
— aż srok deviąt,

techn, kto dobrze wie,
potomu że nie może inaczej
— cztery, nu, skajemy, pięć,

teh, kogo młodość przy uchu obmawiała
— plus minus sześćdziesiąt,

a tch, z kim pustki plaski
— srok i jeszcze cztery,

zmarwili w永恒的 strahe przed kym-to
nisi chym-to
— siedemdziesiąt sześć,

spodobnych doświadczają szczęście
— maksimum srok dwa,

nie strasznych w jedynce,
no zwierzęcych w masie
— почти że każdy drugi,

żestokich
w silu złożonych się okoliczności
— najlepsze i nie znany daje przykrości,

nie w poru umytych
— nie namiętnego bólów,
czem umytych w poru,

niczego nie требующих от жизни
króme cennych przedmiotów
— trzydzieści
(tutaj chciała by oświadczyć),

sogebennych i bolenznych
bez świecików w tmy żywych
— ranu lub późno woszysiądzień trzy,

sprawiedliwych
— dość dużo, bo trzydziestu pięciu,

jeśli ta cecha łączy się
z wysiłkiem zrozumienia
— trzech,

godnych współczucia
— dziesięćdziesiąt dziewięciu,

śmiertelnych
— stu na stu.
Liczba, która jak dotąd nie ulega zmianie.

Wislawa Szymborska

— co niechętnie w każdym słowie
— połowa na pewno,

gotowych przybyły na pomoc,
no tylko nienadługo,
— aż srok deviąt,

techn, kto dobrze wie,
potomu że nie może inaczej
— cztery, nu, skajemy, pięć,

teh, kogo młodość przy uchu obmawiała
— plus minus sześćdziesiąt,

a tch, z kim pustki plaski
— srok i jeszcze cztery,

zmarwili w永恒的 strahe przed kym-to
nisi chym-to
— siedemdziesiąt sześć,

spodobnych doświadczają szczęście
— maksimum srok dwa,

nie strasznych w jedynce,
no zwierzęcych w masie
— почти że każdy drugi,

żestokich
w silu złożonych się okoliczności
— najlepsze i nie znany daje przykrości,

nie w poru umytych
— nie namiętnego bólów,
czem umytych w poru,

niczego nie требующих от жизни
króme cennych przedmiotów
— trzydzieści
(tutaj chciała by oświadczyć),

sogebennych i bolenznych
bez świecików w tmy żywych
— ranu lub późno woszysiądzień trzy,

sprawiedliwych
— dość dużo, bo trzydziestu pięciu,

jeśli ta cecha łączy się
z wysiłkiem zrozumienia
— trzech,

godnych współczucia
— dziesięćdziesiąt dziewięciu,

śmiertelnych
— stu na stu.
Liczba, która jak dotąd nie ulega zmianie.

Wislawa Szymborska

— co niechętnie w każdym słowie
— połowa na pewno,

gotowych przybyły na pomoc,
no tylko nienadługo,
— aż srok deviąt,

techn, kto dobrze wie,
potomu że nie może inaczej
— cztery, nu, skajemy, pięć,

teh, kogo młodość przy uchu obmawiała
— plus minus sześćdziesiąt,

a tch, z kim pustki plaski
— srok i jeszcze cztery,

zmarwili w永恒的 strahe przed kym-to
nisi chym-to
— siedemdziesiąt sześć,

spodobnych doświadczają szczęście
— maksimum srok dwa,

nie strasznych w jedynce,
no zwierzęcych w masie
— почти że każdy drugi,

żestokich
w silu złożonych się okoliczności
— najlepsze i nie znany daje przykrości,

nie w poru umytych
— nie namiętnego bólów,
czem umytych w poru,

niczego nie требующих от жизни
króme cennych przedmiotów
— trzydzieści
(tutaj chciała by oświadczyć),

sogebennych i bolenznych
bez świecików w tmy żywych
— ranu lub późno woszysiądzień trzy,

sprawiedliwych
— dość dużo, bo trzydziestu pięciu,

jeśli ta cecha łączy się
z wysiłkiem zrozumienia
— trzech,

godnych współczucia
— dziesięćdziesiąt dziewięciu,

śmiertelnych
— stu na stu.
Liczba, która jak dotąd nie ulega zmianie.

Wislawa Szymborska

— co niechętnie w każdym słowie
— połowa na pewno,

gotowych przybyły na pomoc,
no tylko nienadługo,
— aż srok deviąt,

techn, kto dobrze wie,
potomu że nie może inaczej
— cztery, nu, skajemy, pięć,

teh, kogo młodość przy uchu obmawiała
— plus minus sześćdziesiąt,

a tch, z kim pustki plaski
— srok i jeszcze cztery,

zmarwili w永恒的 strahe przed kym-to
nisi chym-to
— siedemdziesiąt sześć,

spodobnych doświadczają szczęście
— maksimum srok dwa,

nie strasznych w jedynce,
no zwierzęcych w masie
— почти że każdy drugi,

żestokich
w silu złożonych się okoliczności
— najlepsze i nie znany daje przykrości,

nie w poru umytych
— nie namiętnego bólów,
czem umytych w poru,

niczego nie требующих от жизни
króme cennych przedmiotów
— trzydzieści
(tutaj chciała by oświadczyć),

sogebennych i bolenznych
bez świecików w tmy żywych
— ranu lub późno woszysiądzień trzy,

sprawiedliwych
— dość dużo, bo trzydziestu pięciu,

jeśli ta cecha łączy się
z wysiłkiem zrozumienia
— trzech,

godnych współczucia
— dziesięćdziesiąt dziewięciu,

śmiertelnych
— stu na stu.
Liczba, która jak dotąd nie ulega zmianie.

Wislawa Szymborska

— co niechętnie w każdym słowie
— połowa na pewno,

gotowych przybyły na pomoc,
no tylko nienadługo,
— aż srok deviąt,

techn, kto dobrze wie,
potomu że nie może inaczej
— cztery, nu, skajemy, pięć,

teh, kogo młodość przy uchu obmawiała
— plus minus sześćdziesiąt,

a tch, z kim pustki plaski
— srok i jeszcze cztery,

zmarwili w永恒的 strahe przed kym-to
nisi chym-to
— siedemdziesiąt sześć,

spodobnych doświadczają szczęście
— maksimum srok dwa,

nie strasznych w jedynce,
no zwierzęcych w masie
— почти że każdy drugi,

żestokich
w silu złożonych się okoliczności
— najlepsze i nie znany daje przykrości,

nie w poru umytych
— nie namiętnego bólów,
czem umytych w poru,

niczego nie требующих от жизни
króme cennych przedmiotów
— trzydzieści
(tutaj chciała by oświadczyć),

sogebennych i bolenznych
bez świecików w tmy żywych
— ranu lub późno woszysiądzień trzy,

sprawiedliwych
— dość dużo, bo trzydziestu pięciu,

jeśli ta cecha łączy się
z wysiłkiem zrozumienia
— trzech,

godnych współczucia
— dziesięćdziesiąt dziewięciu,

śmiertelnych
— stu na stu.
Liczba, która jak dotąd nie ulega zmianie.

Wislawa Szymborska

— co niechętnie w każdym słowie
— połowa na pewno,

gotowych przybyły na pomoc,
no tylko nienadługo,
— aż srok deviąt,

techn, kto dobrze wie,
potomu że nie może inaczej
— cztery, nu, skajemy, pięć,

teh, kogo młodość przy uchu obmawiała
— plus minus sześćdziesiąt,

a tch, z kim pustki plaski
— srok i jeszcze cztery,

zmarwili w永恒的 strahe przed kym-to
nisi chym-to
— siedemdziesiąt sześć,

spodobnych doświadczają szczęście
— maksimum srok dwa,

nie strasznych w jedynce,
no zwierzęcych w masie
— почти że każdy drugi,

żestokich
w silu złożonych się okoliczności
— najlepsze i nie znany daje przykrości,

nie w poru umytych
— nie namiętnego bólów,
czem umytych w poru,

niczego nie требующих от жизни
króme cennych przedmiotów
— trzydzieści
(tutaj chciała by oświadczyć),

sogebennych i bolenznych
bez świecików w tmy żywych
— ranu lub późno woszysiądzień trzy,

sprawiedliwych
— dość dużo, bo trzydziestu pięciu,

jeśli ta cecha łączy się
z wysiłkiem zrozumienia
— trzech,

godnych współczucia
— dziesięćdziesiąt dziewięciu,

śmiertelnych
— stu na stu.
Liczba, która jak dotąd nie ulega zmianie.

Wislawa Szymborska

— co niechętnie w każdym słowie
— połowa na pewno,

gotowych przybyły na pomoc,
no tylko nienadługo,
— aż srok deviąt,

techn, kto dobrze wie,
potomu że nie może inaczej
— cztery, nu, skajemy, pięć,

teh, kogo młodość przy uchu obmawiała
— plus minus sześćdziesiąt,

a tch, z kim pustki plaski
— srok i jeszcze cztery,

zmarwili w永恒的 strahe przed kym-to
nisi chym-to
— siedemdziesiąt sześć,

spodobnych doświadczają szczęście
— maksimum srok dwa,

nie strasznych w jedynce,
no zwierzęcych w masie
— почти że każdy drugi,

żestokich
w silu złożonych się okoliczności
— najlepsze i nie znany daje przykrości,

nie w poru umytych
— nie namiętnego bólów,
czem umytych w poru,

niczego nie требующих от жизни
króme cennych przedmiotów
— trzydzieści
(tutaj chciała by oświadczyć),

sogebennych i bolenznych
bez świecików w tmy żywych
— ranu lub późno woszysiądzień trzy,

sprawiedliwych
— dość dużo, bo trzydziestu pięciu,

jeśli ta cecha łączy się
z wysiłkiem zrozumienia
— trzech,

godnych współczucia
— dziesięćdziesiąt dziewięciu,

śmiertelnych
— stu na stu.
Liczba, która jak dotąd nie ulega zmianie.

Wislawa Szymborska

— co niechętnie w każdym słowie
— połowa na pewno,

gotowych przybyły na pomoc,
no tylko nienadługo,
— aż srok deviąt,

techn, kto dobrze wie,
potomu że nie może inaczej
— cztery, nu, skajemy, pięć,

teh, kogo młodość przy uchu obmawiała
— plus minus sześćdziesiąt,

a tch, z kim pustki plaski
— srok i jeszcze cztery,

zmarwili w永恒的 strahe przed kym-to
nisi chym-to
— siedemdziesiąt sześć,

spodobnych doświadczają szczęście
— maksimum srok dwa,

nie strasznych w jedynce,
no zwierzęcych w masie
— почти że każdy drugi,

żestokich
w silu złożonych się okoliczności
— najlepsze i nie znany daje przykrości,

nie w poru umytych
— nie namiętnego bólów,
czem umytych w poru,

niczego nie требующих от жизни
króme cennych przedmiotów
— trzydzieści
(tutaj chciała by oświadczyć),

sogebennych i bolenznych
bez świecików w tmy żywych
— ranu lub późno woszysiądzień trzy,

sprawiedliwych
— dość dużo, bo trzydziestu pięciu,

jeśli ta cecha łączy się
z wysiłkiem zrozumienia
— trzech,

godnych współczucia
— dziesięćdziesiąt dziewięciu,

śmiertelnych
— stu na stu.
Liczba, która jak dotąd nie ulega zmianie.

Wislawa Szymborska

— co niechętnie w każdym słowie
— połowa na pewno,

gotowych przybyły na pomoc,
no tylko nienadługo,
— aż srok deviąt,

techn, kto dobrze wie,
potomu że nie może inaczej
— cztery, nu, skajemy, pięć,

teh, kogo młodość przy uchu obmawiała
— plus minus sześćdziesiąt,

a tch, z kim pustki plaski
— srok i jeszcze cztery,

zmarwili w永恒的 strahe przed kym-to
nisi chym-to
— siedemdziesiąt sześć,

spodobnych doświadczają szczęście
— maksimum srok dwa,

nie strasznych w jedynce,
no zwierzęcych w masie
— почти że każdy drugi,

żestokich
w silu złożonych się okoliczności
— najlepsze i nie znany daje przykrości,

nie w poru umytych
— nie namiętnego bólów,
czem umytych w poru,

niczego nie требующих от жизни
króme cennych przedmiotów
— trzydzieści
(tutaj chciała by oświadczyć),

sogebennych i bolenznych
bez świecików w tmy żywych
— ranu lub późno woszysiądzień trzy,

sprawiedliwych
— dość dużo, bo trzydziestu pięciu,

jeśli ta cecha łączy się
z wysiłkiem zrozumienia
— trzech,

godnych współczucia
— dziesięćdziesiąt dziewięciu,

śmiertelnych
— stu na stu.
Liczba, która jak dotąd nie ulega zmianie.

Wislawa Szymborska

— co niechętnie w każdym słowie
— połowa na pewno,

gotowych przybyły na pomoc,
no tylko nienadługo,
— aż srok deviąt,

techn, kto dobrze wie,
potomu że nie może inaczej
— cztery, nu, skajemy, pięć,

teh, kogo młodość przy uchu obmawiała
— plus minus sześćdziesiąt,

a tch, z kim pustki plaski
— srok i jeszcze cztery,

zmarwili w永恒的 strahe przed kym-to
nisi chym-to
— siedemdziesiąt sześć,

spodobnych doświadczają szczęście
— maksimum srok dwa,

nie strasznych w jedynce,
no zwierzęcych w masie
— почти że każdy drugi,

żestokich
w silu złożonych się okoliczności
— najlepsze i nie znany daje przykrości,

nie w poru umytych
— nie namiętnego bólów,
czem umytych w poru,

niczego nie требующих от жизни
króme cennych przedmiotów
— trzydzieści
(tutaj chciała by oświadczyć),

sogebennych i bolenznych
bez świecików w tmy żywych
— ranu lub późno woszysiądzień trzy,

sprawiedliwych
— dość dużo, bo trzydziestu pięciu,

jeśli ta cecha łączy się
z wysiłkiem zrozumienia
— trzech,

godnych współczucia
— dziesięćdziesiąt dziewięciu,

śmiertelnych
— stu na stu.
Liczba, która jak dotąd nie ulega zmianie.

Wislawa Szymborska

— co niechętnie w każdym słowie
— połowa na pewno,

gotowych przybyły na pomoc,
no tylko nienadługo,
— aż srok deviąt,

techn, kto dobrze wie,
potomu że nie może inaczej
— cztery, nu, skajemy, pięć,

teh, kogo młodość przy uchu obmawiała
— plus minus sześćdziesiąt,

a tch, z kim pustki plaski
— srok i jeszcze cztery,

zmarwili w永恒的 strahe przed kym-to
nisi chym-to
— siedemdziesiąt sześć,

spodobnych doświadczają szczęście
— maksimum srok dwa,

nie strasznych w jedynce,
no zwierzęcych w masie
— почти że każdy drugi,

żestokich
w silu złożonych się okoliczności
— najlepsze i nie znany daje przykrości,

nie w poru umytych
— nie namiętnego bólów,
czem umytych w poru,

niczego nie требующих от жизни
króme cennych przedmiotów
— trzydzieści
(tutaj chciała by oświadczyć),

sogebennych i bolenznych
bez świecików w tmy żywych
— ranu lub późno woszysiądzień trzy,

sprawiedliwych
— dość dużo, bo trzydziestu pięciu,

jeśli ta cecha łączy się
z wysiłkiem zrozumienia
— trzech,

godnych współczucia
— dziesięćdziesiąt dziewięciu,

śmiertelnych
— stu na stu.
Liczba, która jak dotąd nie ulega zmianie.

Wislawa Szymborska

— co niechętnie w każdym słowie
— połowa na pewno,

gotowych przybyły na pomoc,
no tylko nienadługo,
— aż srok deviąt,

techn, kto dobrze wie,
potomu że nie może inaczej
— cztery, nu, skajemy, pięć,

teh, kogo młodość przy uchu obmawiała
— plus minus sześćdziesiąt,

a tch, z kim pustki plaski
— srok i jeszcze cztery,

zmarwili w永恒的 strahe przed kym-to
nisi chym-to
— siedemdziesiąt sześć,

spodobnych doświadczają szczęście
— maksimum srok dwa,

nie strasznych w jedynce,
no zwierzęcych w masie
— почти że każdy drugi,

żestokich
w silu złożonych się okoliczności
— najlepsze i nie znany daje przykrości,

nie w poru umytych
— nie namiętnego bólów,
czem umytych w poru,

niczego nie требующих от жизни
króme cennych przedmiotów
— trzydzieści
(tutaj chciała by oświadczyć),

sogebennych i bolenznych
bez świecików w tmy żywych
— ranu lub późno woszysiądzień trzy,

sprawiedliwych
— dość dużo, bo trzydziestu pięciu,

jeśli ta cecha łączy się
z wysiłkiem zrozumienia
— trzech,

godnych współczucia
— dziesięćdziesiąt dziewięciu,

śmiertelnych
— stu na stu.
Liczba, która jak dotąd nie ulega zmianie.

Wislawa Szymborska

— co niechętnie w każdym słowie
— połowa na pewno,

gotowych przybyły na pomoc,
no tylko nienadługo,
— aż srok deviąt,

techn, kto dobrze wie,
potomu że nie może inaczej
— cztery, nu, skajemy, pięć,

teh, kogo młodość przy uchu obmawiała
— plus minus sześćdziesiąt,

a tch, z kim pustki plaski
— srok i jeszcze cztery,

zmarwili w永恒的 strahe przed kym-to
nisi chym-to
— siedemdziesiąt sześć,

spodobnych doświadczają szczęście
— maksimum srok dwa,

nie strasznych w jedynce,
no zwierzęcych w masie
— почти że każdy drugi,

żestokich
w silu złożonych się okoliczności
— najlepsze i nie znany daje przykrości,

nie w poru umytych
— nie namiętnego bólów,
czem umytych w poru,

niczego nie требующих от жизни
króme cennych przedmiotów
— trzydzieści
(tutaj chciała by oświadczyć),

sogebennych i bolenznych
bez świecików w tmy żywych
— ranu lub późno woszysiądzień trzy,

sprawiedliwych
— dość dużo, bo trzydziestu pięciu,

jeśli ta cecha łączy się
z wysiłkiem zrozumienia
— trzech,

godnych współczucia
— dziesięćdziesiąt dziewięciu,

śmiertelnych
— stu na stu.
Liczba, która jak dotąd nie ulega zmianie.

Wislawa Szymborska

— co niechętnie w każdym słowie
— połowa na pewno,

gotowych przybyły na pomoc,
no tylko nienadługo,
— aż srok deviąt,

techn, kto dobrze wie,
potomu że nie może inaczej
— cztery, nu, skajemy, pięć,

teh, kogo młodość przy uchu obmawiała
— plus minus sześćdziesiąt,

a tch, z kim pustki plaski
— srok i jeszcze cztery,

zmarwili w永恒的 strahe przed kym-to
nisi chym-to
— siedemdziesiąt sześć,

spodobnych doświadczają szczęście
— maksimum srok dwa,

nie strasznych w jedynce,
no zwierzęcych w masie
— почти że każdy drugi,

żestokich
w silu złożonych się okoliczności
— najlepsze i nie znany daje przykrości,

nie w poru umytych
— nie namiętnego bólów,
czem umytych w poru,

niczego nie требующих от жизни
króme cennych przedmiotów
— trzydzieści
(tutaj chciała by oświadczyć),

sogebennych i bolenznych
bez świecików w tmy żywych
— ranu lub późno woszysiądzień trzy,

sprawiedliwych
— dość dużo, bo trzydziestu pięciu,

jeśli ta cecha łączy się
z wysiłkiem zrozumienia
— trzech,

godnych współczucia
— dziesięćdziesiąt dziewięciu,

śmiertelnych